

Zalime izzet, mazluma ise zillet tabiri zahiren muvafik görünmüyor. Burada zillet tabiri farklı bir manayı mı çağrıştırıyor?

Burada **izzet** ve **zillet** kelimeleri, **hâkimiyet** ve **mahkûmiyet** mânasında kullanılmıştır. Bu dünyada birçok zalimin mazlumlara ezdikleri, onları fakir, perişan ve zelil hale getirdikleri bir vâkıdır. Mazlum zelil olunca, onu ezen, ona hâkim olan zâlim de izzet makamına geçmiş oluyor.

Hakikat şu ki, hak yolda gittiği halde zulme uğrayan insan, davâsının hak olması cihetiyle yine azizdir. Zulüm ise alçak bir sıfat olduğundan, zâlim kişi rakibine hâkim de olsa yine zelil ve aşağı bir kişidir.

Burada, şahısların bu manevî halleri değil, dünya hayatında oynadıkları rol esas alınıyor.

Burada esas olarak, **dünyadaki bu zahirî izzetin de zilletin de geçici olduğu**, dünya hayatının kapanmasıyla zâlimin ebediyen zelil ve perişan olacağı, mazlumun ise kısa süren bir zillet ve mahkûmiyetten sonra, âhirette imanından gelen bir izzetle ebediyen mesut olacağı ders verilmektedir.

“Âlemde çok görüyoruz ki: Zalim, fâcir, gaddar insanlar gayet refah ve rahatla ve mazlum ve mütedeyyin adamlar gayet zahmet ve zillet ile ömür geçiriyorlar. Sonra ölüm gelir, ikisini müsavi kılar.”(1)

Zalim ile mazlumun müsavi olması nihayetsiz adalete sığışmayacağından, **"bir mahkeme-i kübra ve bir ma'dele-i ulyanın olması"**(2) lazımdır ki adalet yerini bulsun.

Dipnotlar:

(1) bk. [Sözler, Yirmi Dokuzuncu Söz, İkinci Maksat.](#)

(2) bk. [age., Onuncu Söz, On Birinci Suret.](#)